

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorvm

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

19. Quanto tempore oportet monachum exercitari in via purgatiua, & in quo poterit cognoscere se esse purgatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

& breuiter omnia colligendo, habebis quicquid
volueris, & quod nolueris non habebis. Vnde
frater tua conscientia huiusmodi amoris stimu-
lis agitata, dole vehementer te tuis sceleribus
ab hoc tam mirifico tabernaculo elongasse: &
tuos defectus recognoscens conuertere ad Do-
minum ex toto corde tuo dicens, O Domine
trahe me post te; & curram in odorem vnguen-
torum tuorum: Et eodem modo orans conuer-
tere ad Redemptorem nostrum & ad eius geni-
tricem Dominam nostram; & post imploratio-
nem suæ misericordiæ & gratiarum actionem,
fac finem exercitij tui eodem modo quo dixi-
mus feria 2.

*QVANTO EST TEMPORE MANEN-
dum in p̄fata via purgatiua, & quomodo va-
let cognoscere quis se esse pur-
gatum.*

CAPVT XIX.

Diximus in superioribus de via purgatiua,
per quam nouus Christi discipulus dispo-
nitur ad adoptionem optati finis, qui est grada-
tim ascendere ad vniendum animam cum Deo,
quod est vera sapientia: & quod oportet eum
studiose in ea assuefieri. Vbi autem in hoc assue-
factus fuerit exercitio scilicet per spatium vni-
us mensis ut dicit Henricus de Palma in sua my-
stica Theologia, progrederiatur vltterius amoris
coelestium intendens. quod fit per exercitium
secundæ viæ, quæ dicitur illuminatiua: eo quod
cor illuminat per morosam diuinorum benefi-

ciorum considerationem. Et quamuis sit magnus peccator, non vereatur à Domino petere sui amoris incendium: quia in hoc nulla est presumptionis culpa. Cum enim præfatum temporis spatiū Saluatoris pedes fuerit osculatus suorum amara recordatione peccatorum, dignus potest accedere ad manum oscula per diuinorum beneficiorum considerationem: quod tamen intelligendum est, si ita studiosam custodiam adhibuerit vitæ sue, quod nō habeat aliquid iugiter purgandum. Et ad cognoscendum an se purgatus, debet diligenter considerare, utrum hæc tria fuerit adeptus; scilicet,

Strenuitatem } Negligentiam.
Seueritatem } contra Concupiscentiam.
Benignitatem } Nequitiam.

His enim tribus habitis, conscientia fit bona munda & recta. Et vt ista facilius valeant intelligi, ponendæ sunt hic earum diffinitiones, quæ ponit Bonaventura in tractatu quodam, quod dicitur, Paruum bonum.

Strenuitas est quidam vigor animi excutient omnem negligentiam, & disponens animam ad faciendum opera,

Vigilanter.
Confidenter.
Eleganter.

Seueritas est quidam vigor animi restringens omnem cōcupiscentiam, & habilitans animam ac feruentem reddens eam ad amorem; scilicet

Asperitatis.
Paupertatis.
Vilitatis.

Benignitas est quidam dulcor animæ excludens omnem nequitiam scilicet omnem iracundiam, inuidiam, & accidiam, & habilitans animam ad

Benevolentiam.
Tolerantiam.
Internam lætitiam.

Et hic est finis & terminus viæ purgatiæ secundum viam meditationis: nam omnis conscientia munda, læta est & iucunda. His tribus adeptis promptus est animus ut sursum tendat, & per ista cognoscere poterimus terminum nostræ purgationis.

SECUNDA PARS.

*QVOD ACCEDENS AD EXERCITIUM viæ illuminatiæ, est prius purgandus & mundandus à suis peccatis per viam purgatiuam,
ut splendores diuinæ lucis
possit capere.*

CAPVT XX.

HACTENVS diximus de via purgatiua per quam purgatur conscientia, quæ faciliter in corde recolligi quam scripto vel verbo doceri potest, per quam immediate Dei seruus ad illuminatiuam ascensurus est: quæ ad illuminandum ordinatur secundum illud Prophetæ de viro iusto loquentis, Beatus vir cuius est auxilium abs te: ascensiones in corde suo disposuit in valle lachrymarum, in loco quem posuit. Vbi est notandum quod per lachrymas &